

sige: vi skulle betale mere for vore Aviser, vi skulle betale mere for vore Breve, vi skulle i det store og hele ogsaa, fordi der ikke er Penge i Statskassen, finde os i at betale højere Skat, og vi skulle ikke alene betale for at faa Penge i Statskassen, men ogsaa batale dem, for at Jordegodsbesidderne kunne faa Skattelettelse. Jeg tror, at Befolkningen efterhaanden vil blive noget forbavset over det ny System, og den vil spørge sig selv: ja men, er der ingen Steder, man vil spare, og det var jo det, der lød ved Finanslovens 1ste Behandling fra Finansministeren, at der skulde spares. Det er egentlig ikke saadan slaat bogstavelig til, dette, at der skulde spares. Udgifter ere afholdte, og der er givet Bevillinger til Afholdelse af Udgifter, som maaske kunde være sparede. Det lyder maaske ikke godt, og det kan ogsaa godt være, at det er en unødvendig Gentagelse, men jeg kan ikke undlade at sige: var det en Nødvendighed i Aar at gaa til den store Kanonbevilling paa samme Tid, som man kommer og forlanger, for at skaffe nogenlunde Balance og skaffe Midler i Statskassen, at faa forhøjet vore Takster ved Postvæsenet og vore Jernbanetakster? Jeg er temmelig overbevist om, — og jeg synes, at det vilde have været naturligt, at det var saaledes — at hvis det var en Højreregering, der var kommen med dette Forslag, vilde ganske sikkert dette Ting have været ret enig i at sige: nej, der er ingen Nødvendighed for at beskatte Befolkningen i saa stor Udstrækning, som her er foreslaaet. Da jeg er af denne Mening, uanset at vi have en Venstreregering, vil jeg for mit Vedkommende fraaade at vedtage det foreliggende Forslag. Man er ganske vist kommen til os saaledes, at man har sat Bestemmelserne om Lønningsforbedringer sammen med Takstforhøjelserne. Jeg synes, det er en Sammenkoblingspolitik, og en Sammenkoblingspolitik, som man ofte har fordomt, men Sagen er jo den, at det gaar altid med den Art Fordømmelser saaledes, at det, som i Øjeblikket ikke passer En, udtaler man sig imod, netop fordi man ønsker en anden Sammenkobling af Tingene. Og derfor kan det ikke nytte noget at bebrejde Regeringen, at den her sammenkobler Lovforslag, thi den vil svare: Vi anse dette for en naturlig Sammenhæng, og derfor have vi gjort det. Men jeg synes ikke, det er rigtigt, for det er ligesom at sige til Befolkningen: Ville I være med til at betale saa meget mere, for at de Embedsmænd og Funktio-

nærer, som I have, kunne faa en højere Løn? — og hvis Befolkningen gennem dets Repræsentanter siger nej, maa vi som Regering sige: Ja, vi ville gerne give Funktionærerne og Embedsmændene noget mere i Løn, men vi kunne ikke, for vi kunne ingen Penge faa. Jeg lader mig ikke afskrække af et saadant Ræsonnement. Jeg føler mig ikke bunden til at gaa med til disse Takstforhøjelser af Hensyn til Lønningslovene. Der er andre Veje at skaffe sig Midler paa, navnlig for Øjeblikket, hvor man behandler Spørgsmaalet om den almindelige Beskatning. Der er Adgang til ad den Vej at finde Midler til at dække de forøgede Udgifter, som fremkomme, ikke fordi man gerne vil give de paagældende Mennesker en Dusør, men fordi det fra alle Sider erkendes, at deres økonomiske Stilling er en saadan, at den trænger til en Forbedring. Men Befolkningens økonomiske Stilling er ikke en saadan, at det er rigtigt, og det er ikke fremskridtsvenligt handlet at fordyre vort Postvæsen i den Grad, og som det er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal derfor slutte med at sige, at jeg i det store og hele tror, at det er uklogt at gennemføre dette Forslag, og med Hensyn til Enkelthederne mener jeg ogsaa, man gør rettest i i al Almindelighed at blive ved de Takster, som vi have. Selvfølgelig, hvis man anser det for at være rigtigt at gaa ned med nogle af dem, kan jeg ikke have noget derimod, men jeg har heller ikke noget Ønske derom, idet jeg tror, at de Forhold ere indarbejdede og passe efter vort Lands Forhold paa en saadan Maade, at der ikke er Anledning til, med Undtagelse maaske paa et enkelt Punkt, at foreslaa nogen Forandring.

N. Andersen: Det ærede Medlem, der talte sidst, fremsatte mod Slutningen af sit Foredrag den Betragtning, at hvis det her foreliggende Forslag om Portotakster var blevet fremsat af en tidligere Regering, altsaa af en Højreregering, vilde Folketinget straks have været rede til at slaa dette Forslag ned. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, det tror jeg ogsaa, Folketinget vilde have gjort, men da jeg rimeligvis vilde have stemt for Forslaget under en af de forrige Regeringer, saa har jeg ogsaa til Hensigt at stemme for det under den nuværende Regering. Jeg har nemlig ikke den Anskuelse, at det, der bestemmer en Rigsdagsmands Stilling til et sagligt Forslag, skal være den Farve, den Rege-